

Informe jurídic sobre l'avantprojecte de llei, de la Generalitat, de modificació de la Llei 9/2014, de 29 de desembre, de la Generalitat, d'impuls de l'activitat i el mecenatge cultural a la Comunitat Valenciana

Per la Sotssecretaria de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport se sol·licita informe a esta Advocacia sobre l'avantprojecte de llei de referència.

El present informe resulta preceptiu en virtut del que estableix l'article 5.2.a) de la Llei 10/2005, d'Assistència Jurídica a la Generalitat, i també d'acord amb l'article 42.3 de la Llei 5/1983, de 30 de desembre, del Consell, que exigeix l'informe de l'Advocacia als avantprojectes de llei de forma prèvia a l'elevació al Consell per a la seua aprovació.

L'informe s'ha sol·licitat amb el caràcter d'urgent, sense que es pose de manifest en la petició quin és el motiu de tal urgència.

S'ha de tindre en compte, en tal sentit, que en la tramitació dels avantprojectes de llei es preveu la seua tramitació d'urgència en els termes previstos en l'article 42.6 de la Llei 5/1983 del Consell.

L'article 51 del Decret 24/2009 desenrotlla esta previsió de la manera següent:

- Si la iniciativa d'impulsar l'avantprojecte de llei parteix directament del Consell, el seu secretari expedirà un certificat indicatiu de la concreta iniciativa, motivant la urgència i designant l'òrgan o òrgans encarregats de la seua tramitació.
- Quan la iniciativa partisca d'algun departament, el seu titular formularà, prèviament a qualsevol tràmit, una proposta d'acord del Consell en què s'expressen les circumstàncies contingudes en l'apartat anterior.

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

- L'expedient es complimentarà en tots els seus tràmits, prescindint, no obstant això, de la conformitat prèvia del Consell.

Examinat el text que s'ha remès a esta Advocacia, s'emet el present informe que, d'acord amb el que estableix l'article 6.1 de la citada Llei 10/2005, no és vinculant.

PRIMER.- TÍTOL COMPETENCIAL I MARC NORMATIU

En relació amb els títols competencials i marc normatiu ens remetem als amplex apartats de la part preliminar de l'Informe d'esta Advocacia CD 118/2014, de 14 de maig, que es va fer a l'avantprojecte de la Llei 9/2014, de la qual ara es proposa la seua modificació.

En tot cas, sí considerem necessari reproduir alguns paràgrafs d'eixe informe per què resulta molt clar quan descriu la figura del mecenatge per tal de diferenciar-la d'altres, i resulta necessari que en una matèria com la que estem veient queden perfectament perfilats els límits de la regulació que es vol realitzar.

Diu el referit Informe el següent:

SEGUNDA Modernamente se ha puesto de manifiesto la diferente naturaleza del contrato de patrocinio (publicitario) respecto del mecenazgo (o patrocinio lato sensu), incidiendo en el mayor alcance e indefinición del concepto de mecenazgo frente a la naturaleza contractual del patrocinio publicitario: así, la finalidad de realizar una liberalidad sin esperar obtener algo a cambio es propia del mecenas, mientras que el patrocinador busca siempre la obtención de una ventaja publicitaria.

Como se expuso, en el contrato de patrocinio publicitario, una persona financia una actividad con cierta visibilidad con fines publicitarios. El patrocinador tiene como motivación esencial dar a conocer su nombre o marca comercial. Se trata de un contrato oneroso que tiene prestaciones recíprocas. Por el contrario, el mecenas, entrega una aportación gratuita para promover o proteger determinadas actividades de interés general, sin ninguna finalidad comercial, sin buscar ventajas personales. El mecenazgo es negocio unilateral.

La liberalidad y el altruismo son las notas que definen el mecenazgo, aunque en puridad, a menudo el mecenazgo no siempre está fundado en la mera filantropía. El mecenas también puede perseguir otros móviles más o menos utilitarios, pero distintos

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

del publicitario. El punto de partida es el mismo: financiar actividades de interés general. Ahora bien, esta financiación puede terminar en sí misma o hacerse con un objetivo publicitario como sucede en el caso del patrocinio. No obstante, también al mecenas le gusta que se sepa o conozca su acción, lo que implica que busca, si bien con menos intensidad, un reconocimiento o publicidad. Ante la dificultad de calificar el contrato por la intención, la calificación de un negocio como mecenazgo deberá realizarse a partir de otros elementos como la idoneidad de la actividad para obtener el «retorno publicitario», el clausulado del acuerdo o contrato, etc.

[...]

Llegados a este punto puede decirse que el mecenazgo, cuando carece de visibilidad, es una mera donación, modal si se quiere. Este supuesto de hecho no interesa a efectos de este informe. Cuando existe publicidad, según exista retorno publicitario o no estaremos ante el mecenazgo (o patrocinio lato sensu) o ante un contrato de patrocinio publicitario. El primero es un acto de liberalidad, una donación. El segundo un contrato bilateral y oneroso. Es ilustrativa la STSJ de La Rioja de 20 mayo de 1997 (RJCA 1997\975), que reconduciendo la colaboración entre Ibercaja y el Ayuntamiento de Logroño a un contrato de patrocinio publicitario, anuló el supuesto convenio de colaboración:

[...]

I a continuació l'Informe fa referència a una altra figura a cavall entre el patrocini i el mecenatge en els següents termes:

*TERCERA A caballo entre el patrocinio y el mecenazgo el art. 25 de la Ley 49/2002, de 23 de diciembre, de régimen fiscal de las entidades sin fines lucrativos y de los Incentivos fiscales al mecenazgo, regula los **convenios de colaboración empresarial en actividades de interés general**. Este precepto establece un cauce para aquellas aportaciones que, aunque motivadas por la idea de conseguir la difusión de la personalidad del aportante, son realizadas en beneficio de las entidades y actividades de interés general.*

Artículo 25. Ley 49/2002, de 23 de diciembre, de régimen fiscal de las entidades sin fines lucrativos y de los incentivos fiscales al mecenazgo. Convenios de colaboración empresarial en actividades de interés general. «1. Se entenderá por convenio de colaboración empresarial en actividades de interés general, a los efectos previstos en esta Ley, aquel por el cual las entidades a que se refiere el artículo 16, a cambio de una ayuda económica para la realización de las actividades que efectúen en cumplimiento del objeto o finalidad específica de la entidad, se comprometen por escrito a difundir, por cualquier medio, la participación del colaborador en dichas actividades. La difusión de la participación del colaborador en el marco de los convenios de

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

colaboración definidos en este artículo no constituye una prestación de servicios. 2. Las cantidades satisfechas o los gastos realizados tendrán la consideración de gastos deducibles para determinar la base imponible del Impuesto sobre Sociedades de la entidad colaboradora o del Impuesto sobre la Renta de no Residentes de los contribuyentes que operen en territorio español mediante establecimiento permanente o el rendimiento neto de la actividad económica de los contribuyentes acogidos al régimen de estimación directa del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas. 3. El régimen fiscal aplicable a las cantidades satisfechas en cumplimiento de estos convenios de colaboración será incompatible con los demás incentivos fiscales previstos en esta Ley».

Se ha criticado este tipo de convenios porque desdibujan el binomio patrocinio-mecenazgo. Centrado en fomentar la obtención de fondos para la realización de actividades de interés general, el art. 25 de la Ley 49/2002, al tiempo que reconoce una serie de beneficios fiscales, crea un tertium genus que utilizando un nombre previsto para relaciones de colaboración -convenio- da cabida a contratos sinalagmáticos. Además, la interpretación que la Dirección General de Tributos viene realizando de esta figura, y su antecedente -art. 68 Ley 30/1994, de 24 de noviembre, de Fundaciones y de Incentivos Fiscales a la Participación Privada en Actividades de Interés General- parece haber acercado estos convenios a los contratos de patrocinio publicitario para la realización de actividades de interés general cuando el patrocinador sea una de las entidades contempladas en la norma.

La consulta vinculante de 20 junio de 2008 (JUR 2008\306049) calificó a los convenios de colaboración del art. 68 de la Ley 30/1994 como «convenios de patrocinio» señalando que en estos casos la ley presume iuris et de iure, a efectos del devengo del Impuesto del Valor Añadido, que la publicidad efectuada por el patrocinado «no constituye una prestación de servicios».

Conclou l'Informe, molt encertadament, dient:

CUARTO La delimitación entre los fenómenos del mecenazgo y el patrocinio publicitario no es baladí, y como se tendrá ocasión de exponer, incide directamente en la capacidad de Les Corts para aprobar la norma. Mientras que los contratos de patrocinio publicitario, y en general cualquier relación sinalagmática, se incardina en las competencias estatales sobre legislación civil y mercantil (arts. 149.1.6 y 8 CE), el mecenazgo gravita en la órbita de la actividad administrativa de fomento, en el caso del anteproyecto, de la cultura, la ciencia y el deporte amateur, títulos sobre los que la Generalitat ha adquirido competencia

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

També el Consell Jurídic Consultiu va recollir en el seu Dictamen 2014/0533, aprovat pel Ple el 16 d'octubre de 2014, a l'avantprojecte de la Llei que es proposa modificar, una ampla referència al marc normatiu i que ara portem també a col·lació vist que en el text que informem s'incideix novament en la part relacionada amb els beneficis fiscals.

Deia el referit Consell Jurídic:

Respecto al mecenazgo al que se refiere el Anteproyecto de ley, relativo al ámbito cultural, científico y deportivo (artículo 1 del Texto remitido), se trata de incentivar la participación de la iniciativa privada en acciones relativas a dichos aspectos, por lo que, en principio, cabe entender subsumida la promoción del mecenazgo en los títulos competenciales respectivos. Y relacionadas con dicha promoción se incluyen determinados beneficios fiscales a las personas o entidades que realicen dichas acciones de mecenazgo. En relación con ellas el marco normativo en el que se insertará la norma proyectada es el relativo a los tributos cedidos a la Generalitat (y que actualmente se contiene en la Ley 13/1997, de 23 de diciembre, de la Generalitat, por la que se regula el tramo autonómico del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y restantes tributos cedidos); así como en la Ley 49/2002, de 23 de diciembre, del Estado, de régimen fiscal de las entidades sin fines lucrativos y de los incentivos fiscales al mecenazgo.

No existe obstáculo alguno, dentro del referido marco normativo, para que la Generalitat apruebe una norma con rango de ley que regule las materias a las que se refiere el Texto que ahora se analiza.

A la vista del que ja s'ha dit per esta Advocacia i pel Consell Jurídic Consultiu, vist que el text que informem incideix en el mateix àmbit normatiu i competencial de la Llei que modifica, no s'ha de fer cap altra observació addicional, més enllà que es considera que, en relació amb l'avantprojecte que ara informem, també s'haurà de tindre en compte tot el que s'ha dit en els Informes reproduïts.

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

SEGON.- PROCEDIMENT D'ELABORACIÓ

En la tramitació de l'avantprojecte s'ha d'estar al que preveu amb caràcter general l'article 42 de la Llei 5/1983, que diu:

1. De conformitat amb el que disposa l'article 14.5 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, correspondrà al Govern Valencià exercir la iniciativa legislativa mitjançant l'elaboració, aprovació i posterior remissió dels projectes de llei a les Corts Valencianes.

2. La conselleria competent elaborarà l'avantprojecte de llei corresponent. En cas que la matèria objecte de regulació afecte diverses conselleries, el Govern Valencià podrà designar del seu si el membre d'aquest que n'assumeix la coordinació.

L'avantprojecte anirà acompanyat dels estudis i informes que en justifiquen la necessitat i oportunitat, així com d'una memòria econòmica sobre l'estimació del cost previst.

3. Serà preceptiu, en tot cas, l'informe del subsecretari o subsecretaris competents.

Igualment, es requerirà l'informe preceptiu de l'Advocacia General de la Generalitat.

4. El conseller elevarà l'avantprojecte al Govern Valencià per tal que aquest decidisca sobre els tràmits posteriors.

El Consell determinarà les consultes i els dictàmens que resulte convenient de sol·licitar, sense perjudici dels que siguen legalment preceptius.

5. Complits els tràmits anteriors, el conseller competent, o aquell que haja assumit la coordinació, ho elevarà de nou al Govern Valencià per a la seua aprovació com a projecte de llei, i l'acompanyarà de la documentació prevista en els apartats precedents.

6. El Govern Valencià podrà prescindir dels tràmits prevists en l'apartat 4 del present article, amb excepció d'aquells que tinguen caràcter preceptiu, quan raons d'urgència així ho aconsellen. En aquest cas, aprovarà directament el projecte de llei i el remetrà a les Corts Valencianes.

7. Els projectes de decret legislatiu seran elaborats seguint els tràmits establerts en el present article, i s'hi hauran de respectar en tot cas les directrius i els límits disposats per les Corts Valencianes en la corresponent llei de bases, en cas de formació

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

de textos articulats, o llei ordinària, quan es tracte de refondre diversos textos legals en un de sol.

També s'ha d'estar al títol III del Decret 24/2009, de 13 de febrer, del Consell, sobre la forma, l'estructura i el procediment d'elaboració dels projectes normatius de la Generalitat. En concret, al seu capítol II, que regula el procediment d'elaboració dels projectes normatius, on s'especifiquen els tràmits i informes que s'han de realitzar.

Així, a la vista d'ambdues normes, els tràmits a seguir són els següents:

1. Resolució d'inici del conseller competent per raó de la matèria (art. 39.1 Decret 24/2009).
2. Consulta pública en el portal web, a menys que la proposta normativa no tinga impacte significatiu en l'activitat econòmica, no impose obligacions rellevants als destinataris o regule aspectes parcials d'una matèria. També podrà ometre's en cas de normes pressupostàries o organitzatives o quan concórreguen raons greus d'interés públic que ho justifiquen (art. 133 de la Llei 39/2015).
3. L'òrgan encarregat de la tramitació emetrà els estudis i informes que justifiquen la seua necessitat i oportunitat, així com una memòria econòmica sobre l'estimació del cost previst (art. 39, 2 i 3, Decret 24/2009).
4. Els informes sobre impacte de gènere i sobre la família, la infància i l'adolescència han d'acompanyar a la proposta des de l'inici del procés de tramitació (arts. 44 i 45 de la Llei 13/2016 de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat).
5. Remissió d'una còpia de l'expedient a les conselleries en l'àmbit de les quals poguera incidir, a fi que, en el termini màxim de 10 dies, emeten un informe (art. 40 Decret 24/2009).
6. Informe de l'Advocacia de la Generalitat i de la subsecretaria competent (art. 42.3 de la Llei 5/1983).
7. Conformitat del Consell per a la tramitació, determinant les consultes i dictàmens que resulte convenient sol·licitar, sense perjudi dels legalment preceptius (art. 42.4 de la Llei 5/1983).

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

8. Si ho haguera acordat el Consell en el tràmit de conformitat prèvia, resultats de la consulta pública a través del Portal de Transparència d'acord amb l'article 47 de la Llei 2/2015, de 2 d'abril, de Transparència, Bon Govern i Participació Ciutadana de la Comunitat Valenciana.
9. L'òrgan encarregat de la tramitació sol·licitarà els informes preceptius, que seran, almenys :
 - L'informe preceptiu i vinculant de la Conselleria competent en matèria d'Hisenda (article 26.1 de la Llei 1/2015, de 6 de febrer, del Sector Públic Instrumental i de Subvencions de la Comunitat Valenciana).
 - -Informe preceptiu i vinculant de la conselleria competent en matèria de funció pública perquè es refereix a estructura orgànica, mètodes de treball i personal elaborats per la Conselleria, tal i com disposa l'article 9.1.b) de la Llei 10/2010, de 9 de juliol, d'Ordenació i Gestió de la Funció Pública Valenciana.
 - Dictamen del Comitè Econòmic i Social, perquè l'avantprojecte de llei regula matèries econòmiques, sociolaborals i d'ocupació que són competència de la Comunitat Autònoma
 - Qualsevol altre que s'exigisca amb caràcter preceptiu en la normativa sectorial vigent en la matèria. En este cas, es considera que hauria d'informar el projecte el Consell Valencià de Cultura d'acord amb l'article 5 de la Llei 12/1985, de 30 d'octubre, que regula aquell Consell.
 - Dictamen del Consell Jurídic Consultiu.
10. Publicació del text en el portal web corresponent, si la norma projectada afecta a drets i interessos legítims de les persones, amb l'objecte de donar audiència als ciutadans afectats i demanar quantes aportacions addicionals puguen fer-se per altres persones o entitats. Es publicarà també en el DOGV (art. 48.3 Decret 24/2009). Així mateix podrà també demanar-se directament l'opinió d'organitzacions o associacions reconegudes per llei que agrupen o representen a persones els drets o interessos legítims del qual es veren afectats per la norma i els fins de la qual tinguen relació directa amb el seu objecte.

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

Podrà prescindir-se d'esta consulta en cas de normes pressupostàries o organitzatives o quan concórreguen raons greus d'interés públic que ho justifiquen (art. 133 Llei 39/2015).

11. Remissió de l'expedient a subsecretària per a la seua inclusió en l'orde del dia de la Comissió de subsecretaris i secretaris autonòmics (art 50 Decret 24/2009).
12. Aprovació pel Consell del projecte de Llei i remissió a les Corts (art. 42.5 de la Llei del Consell i art 50 Decret 24/2009).

Es recorda, finalment, la transcendència dels requisits formals que configuren el procediment d'elaboració de les disposicions de caràcter general, ja que el seu correcte compliment assegura la legalitat, encert i oportunitat de la norma. Per tal raó, la seua observança ha de ser tan rigorosa com la dels preceptes de caràcter substantiu que regisquen la matèria que es tracte de regular.

TERCER.- ESTRUCTURA GENERAL

Si res hem d'afegir en relació amb el que són els títols competencials i marc normatiu, respecte de l'estructura que té el text sí s'han de fer observacions substancials perquè, a més de no ajustar-se la redacció que s'ha donat al text que informem a les normes sobre elaboració de projectes normatius de la Generalitat, resulta confús i produeix una evident inseguretad al no quedar clar el que es manté d'altres normes.

Ja el Consell Jurídic Consultiu va trobar en el seu Dictamen 2014/0533 que la redacció de la norma que ara es modifica no era adequada. I deia, en tal sentit, sobre el títol que regulava les mesures fiscals el següent:

En relación con el Título IV del Anteproyecto de Ley, relativo a los beneficios fiscales a un determinado tipo de mecenazgo (artículos 28 a 32), cabe realizar esta observación de carácter general.

El Título del Anteproyecto de Ley -que es el que tiene auténtico carácter prescriptivo, conforme se ha expuesto anteriormente- aunque se articula en cinco preceptos con pretendido carácter "ex novo", en realidad supone la modificación de determinados apartados de una ley autonómica previa: la Ley 13/1997, de 23 de

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

diciembre, por la que se regula el tramo autonómico del impuesto sobre la renta de las personas físicas y restantes tributos cedidos.

De conformidad con lo dispuesto en el artículo 33 del Decreto 24/2009, de 13 de febrero, citado, relativo a los preceptos que modifiquen el derecho vigente, "cuando la modificación de una norma no sea el objeto principal de la disposición" deben incluirse entre las Disposiciones Finales de los proyectos normativos. Es por ello que si el objeto principal de la norma no es el de establecer incentivos fiscales a determinado mecenazgo, el contenido del Título IV del Anteproyecto de Ley debería ubicarse en su parte final, y más concretamente entre sus Disposiciones Finales.

Por el contrario, si el "objeto principal de la disposición" proyectada es, como parece, el establecimiento de dichos beneficios fiscales el Anteproyecto de Ley que ahora se analiza debería articularse en puridad como un Anteproyecto de ley de modificación de la ley 13/1997, de 23 de diciembre, citada.

Esta observació del Dictamen no va ser atesa en la redacció definitiva de la vigent Llei 9/2014 i ara, amb la modificació que es pretén, l'articulació de tot el text es veu agreujada fins el punt que dóna lloc a confusions en els números dels articles, es modifiquen títols complets que res tenen a veure amb el contingut dels substituïts, alguns articles no tenen relació amb els títols, a més, la redacció donada obliga a afegir disposicions addicionals dient quins articles s'apliquen perquè del text no queda clar o es numeren com a articles el que haurien de ser disposicions finals.

En resum, la sensació de conjunt, a menys que s'especifiqui altra cosa pel proponent de la norma, és que tots els articles de la Llei 9/2014 es veuen suprimits o modificats, sense que tinga sentit, per tal motiu, l'aprovació d'una norma modificativa. I més si tenim en compte que l'article 3.4 del Decret 24/2009 diu que *"Les disposicions modificatives hauran d'utilitzar-se amb caràcter restrictiu, havent de primar l'aprovació d'una nova disposició sobre el manteniment de la norma originària i les seues posteriors modificacions"*.

En tot cas, si es manté la voluntat de fer una norma exclusivament modificativa, s'hauria d'estar al que estableix l'article 38 del mateix Decret 24/2009 quan diu que *"Els projectes normatius que tinguen com a objecte exclusiu la modificació de normes inclouran en el seu articulat l'aprovació de la modificació amb indicació dels preceptes afectats i en un annex la relació completa d'aquells en la nova redacció"*.

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

També considerem essencial que s'atenga al que el Consell Jurídic va dir sobre el títol IV i que hem reproduït.

Entenem, per tant, que s'ha de donar a tot el text una nova redacció amb una estructura adequada de totes les seues parts, a més d'una numeració clara i ajustada al que disposa el Decret 24/2009, perquè este aspecte no és en estos moments una simple qüestió d'estil sinó que afecta a la seguretat jurídica de la norma.

En tot cas, es considera encertada la supressió de determinats articles d'acord amb el qüestionament que del caràcter programàtic realitzava el Consell Jurídic Consultiu en el seu Dictamen citat més amunt:

En cuanto a la primera observación general citada, relativa al carácter programático de gran parte del Texto proyectado, cabe significar que el Anteproyecto que ahora se analiza, intitulado "de impulso de la actividad cultural y del mecenazgo en la Comunitat Valenciana", está previsto que se convierta en una norma positiva mediante su aprobación por ley del Parlamento autonómico. Analizado el contenido del Texto remitido se comprueba que muchos de los preceptos que lo integran no tienen carácter normativo o prescriptivo, sino carácter meramente programático. Dicho de otro modo, no contienen auténticas prescripciones acompañadas de efectos jurídicos algunos, ni tampoco exigibles jurisdiccionalmente, con lo que su tenor es más propio de un plan o programa de impulso de la actividad cultural que de una ley. En este caso se encuentran los artículos 4 a 19 del Anteproyecto, de lo que da buena prueba el uso de los términos empleados: la Generalitat "promoverá", "favorecerá", "fomentará" y expresiones análogas, lo que no se estima adecuado (y mucho menos con la reiteración utilizada) en una norma con rango de ley.

Sense perjudi de l'objecció plantejada en relació amb l'estructura del text, entrarem en este informe a analitzar qüestions de fons de cadascun dels articles proposats i citarem els preceptes pel número que se'ls ha donat en l'avantprojecte i que vagen precedits del terme "article".

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

QUART.- CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

1. Títol

S'haurà d'estar al que diu l'article 5 del Decret 24/2009 en el seu punt 1 i, en tal sentit, el títol es denominarà "Avantprojecte de Llei" i sempre anirà seguit de l'expressió "*de la Generalitat*" entre comes.

2. Índex

L'article 8 del Decret 24/2009 diu que els projectes normatius inclouran un índex quan així ho exigisca el seu contingut o extensió. I l'article 9 que s'inserirà a continuació del títol, i contindrà les distintes divisions del projecte amb els seus títols respectius.

S'haurà de valorar per l'òrgan proponent, a la vista de les observacions que hem fet sobre l'estructura del text, si resulta oportú que s'incloga un índex.

3. Exposició de motius

Pel que fa al contingut d'esta part expositiva, s'ha redactat de forma que es recullen tots els aspectes als quals fa referència l'article 11.1 del Decret 24/2009.

Així, la part expositiva del projecte normatiu declara breument i concisament els motius que hagen donat lloc a la seua elaboració, els objectius i les finalitats que es pretenen satisfer. S'ha al·ludit als seus antecedents, així com a les línies generals del seu contingut, amb esment de la incidència en la normativa en vigor, amb especial atenció als aspectes nous.

En tot cas, s'han d'evitar exhortacions, declaracions didàctiques o laudatòries o altres d'anàlogues.

Seria convenient, vista l'extensió d'esta part expositiva i que en la norma que es modifica ja es feia, que la divisió en apartats es realitze posant al començament de cada un d'ells números romans, tal i com es recull en l'article 12 del Decret 24/2009.

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

També es considera que s'hauria d'incloure la referència a les competències en l'exercici de les quals es dicta la norma, com també feia la Llei que ara es modifica i així ho estableix el referit article 11.1. Es pot veure, en tal sentit l'apartat TERCER, referit als títols competencials, que contenia l'Informe CD118/2014 d'esta Advocacia a la Llei 9/2014, al qual ens remetem íntegrament; així com a la CONSIDERACIÓN tercera del Dictamen 2014/0533 del Consell Jurídic Consultiu.

Pel que fa al concret contingut d'esta part, s'haurien de corregir les referències als preceptes citats de la Llei 13/1997, de forma que s'ajuste a la divisió que en esta es fa amb indicació exacta de la numeració si es realitza en lletra o en ordinals.

4. Article 1

Respecte de l'objecte del projecte, de forma prèvia, com ja es va fer esment en l'anterior Informe d'esta Advocacia, els incentius fiscals al mecenatge es desenrotllen en el marc dels tributs estatals cedits -definites en l'article 10 de la Llei Orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes (LOFCA)- i, en essència, en el marc dels tributs cedits en els que estes tenen reconegudes competències normatives que incidisquen en la tributació de donant i beneficiari. Es tracta, bàsicament, de deduccions en la quota de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques per aplicació de renda, de reduccions de la base imposable de l'Impost sobre Successions i Donacions o de bonificacions en la quota de l'Impost sobre el Patrimoni. La falta de competències tributàries de les comunitats autònomes de règim comú, com la nostra, en l'àmbit de l'impost sobre societats, determina que existisquen lògiques limitacions legals pel que fa a les persones jurídiques que contribuïsquen al mecenatge.

Per això, s'ha de considerar que la redacció d'este article 1 és correcta, però en la interpretació d'este precepte i de tot el projecte s'haurà de tindre present el marc tributari en el qual pot actuar la nostra Administració.

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

5. Article 3

L'apartat 1.a) fa una relació de les entitats sense ànim de lucre a efectes d'esta llei i, per això, vist el caràcter limitatiu d'esta relació, s'hauria d'afegir (com es fa en la Llei estatal 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius al mecenatge) que *"les federacions i associacions de les entitats sense ànim de lucre"* són a aquelles que es refereixen els paràgrafs anteriors.

En l'apartat b) resulta convenient que la relació que es fa s'ajuste a l'organització pròpia d'esta Comunitat Autònoma i, en concret, que es revise d'acord amb la classificació que realitza l'article 2 de la Llei 1/2015, de 6 de febrer, d'Hisenda Pública, del Sector públic Instrumental i de Subvencions de la Comunitat Valenciana, ja que s'ha de tindre en compte que en matèria de beneficis fiscals no poden realitzar-se interpretacions per analogia i podrien quedar fora d'estos donacions a determinats ens públics per no estar recollits degudament en la norma.

En el mateix sentit, en l'apartat e) s'hauria de tindre en compte que la terminologia que s'utilitza per a establir les entitats beneficiaries s'ajuste a les normes que regulen estos ens. En concret, s'hauria de valorar si és procedent estar al que recull el Registre d'Instituts i Centres d'Investigació (REICI) que està regulat en el Decret 197/2010, de 26 de novembre, del Consell.

La lletra g) es refereix a les empreses culturals, respecte de les quals s'hauria de dir, més bé, que el seu objecte social siga el que es recull en este apartat, ja que la referència a la seua activitat o que es destinen al desenvolupament d'esta resulta massa indeterminat.

En tot cas, s'observa que la referència que es fa a què l'activitat de les quals siga *"la cinematografia, les arts escèniques, la música, la pintura i altres arts visuals o audiovisuals, l'edició o la investigació"*, sense que existisca tampoc equivalència respecte de les activitats que, de forma genèrica, es recullen en la següent lletra h), resulta indeterminada i genera inseguretats jurídiques. Per això, es recomana que es faça com en la Llei 3/2015, de 23 de març, de les Illes Balears, per la qual es regula el consum cultural i el mecenatge cultural, científic i de desenrotllament tecnològic, i

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

s'establixen mesures tributàries, que en el seu article 2 concreta, a efectes de tota la norma, quines són les activitats o projectes. També es fa en els mateixos termes en l'article 2 de la Llei Foral 8/2014, de 16 de maig, reguladora del mecenatge cultural i dels seus incentius fiscals en la Comunitat Foral de Navarra.

De no fer-ho així, s'haurà de mantindre la homogeneïtat d'activitats respecte de tot el projecte.

En la lletra h) s'inclouen les persones físiques que, "*de forma habitual*" exercisquen les activitats.¹ A continuació el mateix paràgraf exclou aquelles que tinguen el caràcter de "*no professionals*", sense que quede clar a què es refereix eixa exclusió. Més si tenim en compte que l'article 1 de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del Treballador Autònom, el defineix en els següents termes: "*... personas físicas que realicen de forma habitual, personal, directa, por cuenta propia y fuera del ámbito de dirección y organización de otra persona, una actividad económica o profesional a título lucrativo, den o no ocupación a trabajadores por cuenta ajena. Esta actividad autónoma o por cuenta propia podrá realizarse a tiempo completo o a tiempo parcial*".

Pel que fa al terme "*habitual*", s'ha de tindre en compte que és un concepte jurídic indeterminat que no ha concretat el legislador, respecte del qual, tanmateix, es poden trobar algunes referències legislatives²

Així, en la mesura que el legislador no defineix el concepte, s'ha de recórrer a la doctrina judicial, que sol identificar-lo amb la professionalitat, per a interpretar-lo.

De forma general, la doctrina judicial i científica entenen l'"*habitualitat*" no tant com mera periodicitat, sinó en el sentit que el treball personal i directe ha de ser la principal activitat productiva que exercisca el treballador de manera quotidiana, connectant l'habitualitat amb la professionalitat (STS, Sala del Contenciós, de 2 de desembre de 1988), com a activitat continuada, sense ser necessari que siga el mitjà fonamental de vida (STS, Sala Social, de 29.10.1997).

¹ Es pot veure en l'article 4.f) de la Llei 8/2014 navarresa que es vincula la condició d'artista a les tarifes de l'IAE.

² En l'article 1.2 del Decret 2530/1970, de 20 d'agost, la identifica amb la durada normal d'una campanya en el treball de temporada. També en l'article 1.3 del Decret 2530/1970, on es presumeix la concurrència d'habitualitat quan s'exercix l'activitat en un establiment obert al públic. I, per últim, en l'article 1.2 de l'Orde de 24 de setembre de 1970, que desenrotlla el Règim Especial de la Seguretat Social de Treballadors Autònoms, on per als casos d'incapacitat temporal, s'entén que persisteix l'habitualitat, a pesar de no treballar-se, fins a l'últim dia del segon mes natural següent a aquell en què s'inicia el procés d'incapacitat temporal.

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

Els Tribunals, respecte dels indicis externs que posen de manifest eixa "*habitualitat*", s'han pronunciat en diferents sentències:

1. L'existència d'establiment obert al públic, encara que se ha assenyalat que el fet d'estar en alta en el IAE no posa de manifest habitualitat si no ha hagut activitat (STS, Sala Tercera, de 3 de maig de 1999).

2. L'indici de l'exclusivitat, entès com a activitat única de l'autònom, la qual cosa denota professionalitat en la mateixa, o bé, com a treball personal sense comptar amb la participació d'altres persones, especialment de treballadors per compte d'altre, la qual cosa posa en evidència que és el propi autònom qui exerceix l'activitat manera habitual (STSJ de Castella i Lleó/Valladolid de 12 de gener de 2001).

3. Per últim, s'ha acudit al criteri objectiu de l'import d'ingressos derivats de l'activitat. Així, en absència d'una activitat continuada i amb centre de treball, es té en compte l'indici extern del volum d'ingressos generats per l'activitat. D'esta manera, per a dos activitats concretes, en les que no es disposa d'un local i jornada continuada, com la de subagents d'assegurances i venedors ambulants, la jurisprudència ha acudit al nivell d'ingressos, de manera que si estos són superiors al salari mínim interprofessional en còmput anual, l'activitat s'ha de qualificar d'habitual i enquadrible en el Règim Especial de la Seguretat Social de Treballadors Autònoms (SSTS, Sala Social, de 29-10-1997, 14-5-2001, 12-6-2001, 28-6-2001, 4-7-2001 9-12-2003, 29-6-2004 per als subagents d'assegurances, i Sentència de 20-3-2007 per als venedors ambulants). El Tribunal Suprem, en eixes sentències, entén que el criteri de l'import de la retribució, en absència d'altres dades, com la possibilitat de comprovar-se la continuïtat en l'exercici de l'activitat, és, entre altres possibles, un criteri apte per a apreciar el requisit de l'habitualitat.

Per últim, s'ha de destacar que, de manera indirecta, s'al·ludeix al salari mínim interprofessional com a criteri de referència per a l'enquadrament en el Règim Especial de la Seguretat Social de Treballadors Autònoms en l'article 165.4 de la Llei General de la Seguretat Social, segons redacció donada per la Llei 27/2011, d'1 d'agost, on s'assenyala que la pensió de jubilació és compatible amb el treball per compte propi els ingressos del qual no superen el salari mínim interprofessional en còmput anual,

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

indicant-se a continuació que qui realitze eixa activitat econòmica no està obligat a cotitzar per les prestacions de la Seguretat social.

Com es pot observar de tot el que s'ha exposat, la utilització de conceptes indeterminats pot dificultar la gestió i, encara que el d'"*habitualitat*" es pot utilitzar, s'ha de tindre en compte que la interpretació que d'este terme es realitze no pot ser arbitrària.

Igualment, en este apartat h) es fa referència a "*parella estable*", concepte que haurà de determinar-se per referència a la Llei 5/2012, de 15 d'octubre, de la Generalitat, d'Unions de Fet Formalitzades de la Comunitat Valenciana i, en tal sentit, exigir, d'acord amb esta norma, la seua acreditació.³

6. Article 4

En este article s'estableixen les tres figures jurídiques que s'utilitzaran per a fomentar les actuacions de mecenatge, de forma que s'haurà de partir de la naturalesa jurídica de l'acte dispositiu per tal de determinar la modalitat a utilitzar.

Tres són les referides modalitats previstes en el projecte:

- Donacions pures i simples de diners, béns i drets.
- Préstecs d'ús o comodat.
- Convenis de col·laboració.

No insistirem novament en la necessitat de diferenciar el mecenatge del patrocini, ja que va ser àmpliament exposat en l'anterior Informe d'esta Advocacia CD118/2014, en el que també es va posar de manifest la crítica que han rebut els convenis de col·laboració empresarial en activitats d'interès general regulats en l'article 25 de la Llei 49/2002 perquè desdibuixen el binomi patrocini-mecenatge.

En tot cas, sí hem d'insistir en què les actuacions que s'hagen de recollir en els convenis de col·laboració objecte d'este projecte són, jurídicament, donacions modals que, fiscalment, són aportacions no subjectes a l'IVA sinó al règim d'incentius fiscals al

³ En tot cas, s'haurà de tindre en compte la Sentència del Tribunal Constitucional 110/2016, de 9 de juny, recurs de inconstitucionalitat 4522/2013.

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

mecenatge establert, per a donant i donatari, en la corresponent legislació sobre mecenatge. En canvi, el règim jurídic de les aportacions efectuades en virtut d'un contracte de patrocini publicitari és el dels contractes onerosos, que fiscalment estan subjectes a l'IVA i, en el seu cas, al règim de l'impost sobre societats.

Per això, és essencial que en el projecte quede clar que la difusió de la col·laboració prestada no és una obligació que ha de satisfer el beneficiari de l'aportació i que el seu escàs valor econòmic no pot desvirtuar la gratuïtat de l'acció realitzada. En tal sentit, encara que en altres normes comparades es diu també (com es fa en l'apartat 3 d'este article) que la difusió es fa "*a canvi d'una ajuda*", no es pot entendre que d'ella es derive un acord bilateral oneros. I, per això, es correcte que s'afegisca que "*no constitueix una prestació de servicis*".

A pesar d'això, per a evitar confusions, podria valorar-se la substitució de la referida frase "*a canvi d'una ajuda econòmica*" per altra que posara de manifest la gratuïtat de l'acció.

7. Article 5

Respecte de les actuacions a realitzar per la Conselleria competent en matèria de cultura, s'hauria d'especificar, a més de a qui correspon l'elaboració del pla de mecenatge, qui l'ha d'aprovar (tampoc s'especifica en l'article 9).

Pel que fa a l'apartat 2 referit a "*Desenvolupar mecanismes per a garantir el control de transparència i publicitat*", el Consell Jurídic Consultiu ja va dir en el seu Dictamen que en la norma no s'establia ni d'ella es deduïa de quina forma podia la Conselleria garantir eixe control. Ara, en el projecte que informem s'afegeix a l'anterior redacció que es desenvoluparan mecanismes per tal de garantir-lo, però amb això es continua, igual que deia l'òrgan consultiu, sense establir la forma en què es farà.

8. Articles 7, 8 i 9

En estos articles es fa referència al Consell Assessor del Mecenatge i a l'Oficina del Mecenatge, ambdós inclosos en el títol II que es refereix als òrgans i instruments per a la promoció i el desenvolupament del mecenatge.

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

Del referit títol es desprèn, en la mesura que parla d'òrgans en plural, que aquell Consell Assessor i l'Oficina ho són i, per tant, s'haurà d'estar al que disposa l'article 5 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic, que diu:

- 1. Tendrán la consideración de órganos administrativos las unidades administrativas a las que se les atribuyan funciones que tengan efectos jurídicos frente a terceros, o cuya actuación tenga carácter preceptivo.*
- 2. Corresponde a cada Administración Pública delimitar, en su respectivo ámbito competencial, las unidades administrativas que configuran los órganos administrativos propios de las especialidades derivadas de su organización.*
- 3. La creación de cualquier órgano administrativo exigirá, al menos, el cumplimiento de los siguientes requisitos:*
 - a) Determinación de su forma de integración en la Administración Pública de que se trate y su dependencia jerárquica.*
 - b) Delimitación de sus funciones y competencias.*
 - c) Dotación de los créditos necesarios para su puesta en marcha y funcionamiento.*
- 4. No podrán crearse nuevos órganos que supongan duplicación de otros ya existentes si al mismo tiempo no se suprime o restringe debidamente la competencia de estos. A este objeto, la creación de un nuevo órgano sólo tendrá lugar previa comprobación de que no existe otro en la misma Administración Pública que desarrolle igual función sobre el mismo territorio y población.*

El Consell Assessor del Mecenatge és evident que és un òrgan administratiu perquè se li atribueixen funcions de les que parla l'apartat 1 del reproduït article 5, com són fer propostes al Consell per a l'atorgament de la distinció Pere Maria Orts o proposar a la direcció general corresponent la declaració d'interés social dels projectes i actuacions.

Respecte de l'Oficina del Mecenatge, s'haurà de tindre clara la seua naturalesa jurídica, ja que resulta essencial respecte de la redacció que s'ha de donar al text.

En tal sentit, deia el Consell Jurídic Consultiu en el seu Dictamen 42/2017, de 25 de gener, respecte de l'Assessoria d'Educació Plurilingüe prevista en el projecte de decret sobre el que informava:

Si no es tractara de la creació d'un òrgan administratiu, ha de precisar-se si es tracta d'una unitat administrativa integrada en aquell servici competent en matèria de

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

política lingüística, precisant els mitjans personals i materials amb què comptarà la dita unitat. I si tampoc es tractara d'una unitat administrativa i fóra només una competència pròpia del referit servici, evitar una denominació que es preste a equívocs.

9. Article 10

La qualificació de la modalitat de donacions que recull el present projecte com pures i simples que fa el seu article 4 determina que no puguen ser condicionades per limitacions imposades pel donant ni per beneficis més enllà del que preveu la pròpia llei de caràcter fiscal. Per això, s'ha de tindre clar que cap donant pot obtindre avantatges derivats de la seua activitat exclusivament altruista.

En tal sentit s'ha d'interpretar el que preveu l'article 10 del projecte, sense que la previsió que en ell es conté d'"*afavorir el reconeixement social*" o d'obtindre la distinció Pere Maria Orts i Bosch pugua tindre més conseqüències que donar visibilitat a la seua acció. "*Visibilitat*" que, per altra banda, ha sigut qüestionada per alguns autors, com Pedreira Menéndez.⁴

També resulta interessant en tal sentit, i s'hauria de valorar la seua inclusió en el projecte, la previsió que fa la disposició addicional segona de la Llei Foral 8/2014 quan diu que "*El Gobierno de Navarra, en todo caso, garantizará el anonimato de aquellas personas o entidades que no deseen hacer pública su contribución a la cultura*". O el que estableix l'article 24 de la Llei 9/2014 que es modifica sobre la petició de no fer públic el mecenatge.

10. Article 11

Es repeteix literalment en este article la redacció de l'article 26 de la Llei que es modifica. Redacció que va ser objecte d'observació per part del Consell Jurídic

⁴ «Propuestas para la reforma del sector no lucrativo: especial consideración del régimen aplicable a las fundaciones y el mecenazgo». Revista Quincena Fiscal (Cizur Menor: Ed. Aranzadi, núm.11, 2015, pág. 67). Planteja la possibilitat que les formes de visibilitat s'acorden entre el mecenes i beneficiari sense necessitat d'estar els poders públics com mitjancers.

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

Consultiu en la qual deia que s'havia de substituir la referència al Codi Civil per la de l'article 72.1.c) de l'Estatut d'Autonomia.

En l'Informe d'esta Advocacia al projecte que es modifica es realitzaven unes àmplies observacions en relació amb l'àmbit competencial de la Generalitat en esta matèria. Tanmateix, amb posterioritat a este Informe la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de Jurisdicció Voluntària ha realitzat modificacions en esta matèria i ha clarificat l'assumpte respecte del reconeixement a les Administracions de les comunitats autònomes la facultat de declaració d'hereu abintestat.

Així, diu esta Llei en el seu preàmbul:

Las reformas del Código Civil y de la Ley del Notariado derivadas de las modificaciones que en materia de sucesiones y, en especial, lo que se refiere a títulos sucesorios, han llevado también a modificar la Ley de Patrimonio de las Administraciones Públicas. En este caso, para reconocer a la Administración Pública la facultad de declaración de heredero abintestato, a favor de la Administración General del Estado, de las Comunidades Autónomas u otros organismos, materia que también se desjudicializa, suprimiéndose el tradicional reparto en tres partes del haber hereditario y estableciendo que una de ellas será ingresada en el tesoro público y las otras dos para asistencia social. Ello justifica también la reforma del artículo 14 de la Ley Hipotecaria para reconocer como título de la sucesión hereditaria, a los efectos del Registro, junto al testamento y al contrato sucesorio, el acta de notoriedad para la declaración de herederos abintestato, la declaración administrativa de heredero abintestato a favor del Estado o de las Comunidades Autónomas y el certificado sucesorio europeo.

En concret, a més de la modificació de l'article 956 del Codi Civil per esta Llei 15/2015, la seua disposició addicional huitena ha modificat la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de Patrimoni de les Administracions Públiques, en els següents termes:

Uno. El apartado 6 del artículo 20 queda redactado de la forma siguiente:

«6. La sucesión legítima de la Administración General del Estado y de las Comunidades Autónomas se registrá por la presente Ley, el Código Civil y sus normas complementarias o las normas de Derecho foral o especial que fueran aplicables.

Cuando a falta de otros herederos legítimos con arreglo al Derecho civil común o foral sea llamada la Administración General del Estado o las Comunidades Autónomas, corresponderá a la Administración llamada a suceder en cada caso efectuar en vía administrativa la declaración de su condición de heredero abintestato, una vez justificado debidamente el fallecimiento de la persona de cuya sucesión se trate, la procedencia de

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

la apertura de la sucesión intestada y constatada la ausencia de otros herederos legítimos.»

11. Article 13

S'inclou com únic article del nou títol III este article 13. Tanmateix, pel contingut d'este títol i vist que només té un article, es recomana que es dividisca, almenys, en dos articles. Com, per exemple, es fa en la Llei navarresa 8/2014 de la que sembla que s'ha seguit el model de la declaració d'interés social.

Respecte dels criteris de l'apartat 2, seria convenient que en el g), igual que es fa en la referida Llei 8/2014 (article 6.2.j), s'indicara que és un criteri bàsic perquè relaciona el pressupost amb tots els altres criteris.

L'última lletra de l'apartat 2 es refereix a "*altres criteris*", respecte dels quals s'ha de tindre en compte que, en la mesura que del seu reconeixement se'n poden derivar beneficis fiscals, no pot quedar en la indeterminació i, en conseqüència, si es manté així en el projecte, s'hauria de desplegar en la norma corresponent i motivar degudament en la resolució corresponent.

La frase de l'últim paràgraf d'este apartat 2 diu "*S'adoptaran les mesures pertinents per a garantir en tot moment la transparència i objectivitat del procediment*". Tanmateix, es considera innecessària perquè està reproduint uns principis d'actuació administrativa que ja es recullen expressament en l'article 3.1.c) de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic, sense que s'establisca en la norma ni d'ella es deduïska quines són les mesures a adoptar (en el mateix sentit, però referit al vigent article 3, ho deia el Dictamen 2014/0533 del Consell Jurídic Consultiu).

En l'apartat 4 es fa referència a què els projectes i activitats promoguts per determinades entitats no necessitaran declaració expressa. Però s'hauria d'afegir, encara que pugua donar-se per suposat per referir-se a l'àmbit de la llei en la qual està inclòs, que han de ser projectes o activitats culturals (en tal sentit s'especifica també en l'article 5 de la Llei 8/2014).

12. Article 15

En la redacció que en la Llei vigent es dóna al punt 1 de l'apartat q) es fa una relació d'entitats beneficiàries. A continuació, en l'apartat 2 d'esta mateixa lletra q), s'afegeixen a estes els consorcis, fundacions i associacions d'utilitat pública.

Ara, amb la nova redacció es fa una remissió a l'article 3 que ja recull estos últims ens. Per això, s'haurà de corregir el nou apartat 2 per tal de donar-li coherència respecte de l'apartat 1.

L'apartat 2 d'este article 11 modifica la lletra r) de forma que ordena els ens beneficiaris fent unes agrupacions que finalitzen cada frase dient "*l'objecte social dels quals siga el foment del valencià*", que no té sentit si es refereix a la Generalitat i a les entitats locals, i, per tant, hauria de ser corregit.

S'observa que en l'apartat 3 que modifica la lletra s) s'ha suprimit l'última frase que fa referència a la base màxima de deducció per període impositiu,

13. Disposició addicional única

Com ja hem dit més amunt, l'estructura que es dóna a este avantprojecte dificulta la comprensió del que està vigent i del que es modifica. Per això, l'òrgan que el proposa inclou una disposició addicional el contingut del qual resulta estrany respecte del que preveu l'article 30 del Decret 24/2009 i no seria necessari si es realitzara una estructuració adequada.

Per això, una vegada més, es recomana la reestructuració de l'avantprojecte i, en conseqüència, la supressió d'esta disposició addicional.

14. Disposició transitòria única

S'observa que en esta disposició es fa referència a una convocatòria de presentació de sol·licituds que no està prevista en l'avantprojecte. Així, seria convenient que s'indicara en l'articulat o que es fera una remissió a la norma de desplegament.

EXP. /CD138/2017
CEICE/479/2017
C/I/7835/2017

15. Disposició derogatòria

En l'avantprojecte no s'ha inclòs cap derogatòria en els termes que exigeix l'article 32 del Decret 24/2009.

És tot el que s'ha d'informar per esta Advocacia.

València, 3 de juliol de 2017

L'ADVOCADA COORDINADORA

Purificació Pínter Pla